

Anton Huonder

La picioarele Mântuitorului

Scurte meditații pentru preoți

Volumul I: Ziua lucrului

Ediția a doua

Traducere în limba română
și pelucrare text

Ioan Moșoiu

*Tipărită cu binecuvântarea
Înaltpreasfințitului Părinte IRINEU,
Arhiepiscop al Alba Iuliei*

REÎNTREGIREA
Alba Iulia, 2019

apărea Hristos, Adevărul Cel veșnic. Orice îndoială și nedumerire va dispărea în fața acestui adevăr și de pe buzele lor se vor desprinde cuvintele: Așadar, am greșit.

3. Aceasta este ziua Domnului în care își pretinde și-și valorează dreptul Său divin. Este ziua Bisericii, în care își serbează triumful final împreună cu întemeietorul ei; în fine, este ziua preotului, care, ca locțiitor al lui Hristos și slujitor al Bisericii, privește în această zi plinirea cuvintelor adresate lui: „Cel ce vă ascultă pe voi pe Mine Mă ascultă și cel ce se leapădă de voi se leapădă de Mine; iar cine se leapădă de Mine se leapădă de Cel Ce M-a trimis pe Mine” (Lc. 10, 16).

CUPRINS

- Cuvânt înainte la actuala ediție5
- Cuvântul traducătorului la prima ediție 9
- Din prefața autorului la ediția în limba franceză.....11
- Considerații introductive:
„Preotul este un Alter Christus” 15

I. ÎNCEPUTUL PROPOVĂDUIRII

1. Botezul lui Iisus - Sfințirea preotului25
2. În pustie - Mai întâi adună, apoi dăruiește26
3. Ispitirea - Trei primejdii pentru preot27
4. „Iată mielul lui Dumnezeu”29
5. La nuntă - Participarea preotului la petreceri.... 30
6. Hristos și mama sa -Mama preotului32

II. PROPOVĂDUIREA MÂNTUITORULUI ÎN IUDEEA ȘI ÎN GALILEEA

7. Prima curățire a templului - Mânia sfântă 37
8. Nicodim - Convertiții 38
9. Botezul învățăcelilor - Invidia clericalis..... 40
10. La fântâna lui Iacob - Păcătosul la spovedanie41
11. Iudei și samarineni -
Toleranță față de cei de altă credință.....43
12. Mâncarea misterioasă - Râvna dezinteresată....45

13. Funcționarul public - Raportul clerului cu funcționarii	46
14. În Nazaret - Prorocul în patria sa	48
15. Predica Mântuitorului - Predicatorul înzestrat de Dumnezeu	49
16. Chipuri din păstorirea sufletească a orașelor	51
17. Soacra lui Petru - Iisus și preotul la patul bolnavilor	56
18. Năvala mulțimii - Zile de emulație	58
19. Mai departe! - Renunțare la recunoștință și odihnă	59
20. Depărtează-o la adânc - În largul vieții.....	60
21. Pescuitul cel bogat - Succesul e opera lui Dumnezeu	61
22. „Pescar de oameni” - Câmpul său de lucru, prada sa și modul de vânare	62
23. Vindecarea leproșului	64
24. Observat și pândit - Preotul în adunarea publică.....	66
25. Paraliticul	67
26. Chemarea lui Matei.....	69
27. La masă cu vameșii - Rezerva clericală	70
28. Mântuitorul și ucenicii Săi - Preoți și capelani.....	72
29. Vitezda și scaunul spovedaniei	73
30. Slăbănodul de 38 de ani - Parohieni uitați	74
31. Trecerea printre semănături - Viața apostolică.....	75
32. Predica de pe munte - Chemarea apostolică.....	77

33. Puterea de atracție a Mântuitorului - Exemplu pentru preot	78
34. Ideea fundamentală a predicii - A înălța, nu a înjosi	79
35. Voi sunteți lumina lumii - Preotul ca luminător	80
36. „Cetatea stând pe munte” - Poziția expusă a preotului.....	81
37. Sutașul din Capernaum - Domnul și soldații	82
38. Patriotismul Mântuitorului - Model pentru preot	83
39. Tânărul din Nain - Preotul la patul mortului....	85
40. „Religia săracilor” - Biserica și îngrijirea săracilor.....	87
41. Caracterul Sfântului Ioan Botezătorul.....	88
42. Capriciile necredinței - Biserica și preoții nu pot face pe placul lumii.....	89
43. La Simon Fariseul - Arta de a muștra.....	91
44. Femeile în suita lui Iisus - Femeile în parohie ...	92
45. Năvala poporului - Odinioară și azi.....	94
46. „Frații lui Iisus” - Amestecul rudelor	95
47. Parabola semănătorului - Griji și probleme pastorale	96
48. Tainele împărăției cerurilor - Un privilegiu al preoției.....	98
49. Sămânța și semănătura - Roada neașteptată a predicii.....	99
50. Neghina prin grâu - Lupta contra relelor	100

51. Comoara stăpânului casei - Biblioteca și studiul	101
52. Furtuna de pe mare.....	103
53. Demonizatul din ținutul Gherghesenilor - Demonul desfrâului.....	105
54. Fiica lui Iair - Chemarea fără veste la bolnavi ...	106
55. Femeia care avea scurgere de sânge - Scrupulozitate.....	107
56. Călătorii apostolice - Filiile.....	108
57. Compătimirea poporului - O turmă fără păstor	109
58. Secerișul și lucrătorii - Lipsă de preoți	110
59. Jertfa unei femei stricate	111
60. „Veniți și vă odihniți”	112
61. Trebuințele poporului - Parohii neîngrijite ...	113
62. Înmulțirea pâinilor - Opera socială a Bisericii.....	114
63. Rugăciunea Domnului - Viața de rugăciune a preotului.....	116
64. Vânt potrivnic - Insucces aparent	117
65. Strigătul Mântuitorului - Încrederea preotului... ..	118
66. Petru care se scufundă - Preotul descurajat....	119
67. Sfânta Împărtășanie - Rutina preotului la altar	120
68. Alungarea din Iudeea - Jertfa luptei culturale.....	121
69. Corban - Donațiile.....	121
70. Canaaneanca ca mandatară a păgânilor	122

71. Surdo-mutul - Ceremoniile Bisericii	124
72. Aluatul fariseilor și al saducheilor - Influențe primejdioase.....	125
73. Mărturisirea lui Petru - A predica pe Hristos	126
74. Piatra Bisericii - Preotul, reazemul credinței	128
75. Puterea cheilor - „Uzurparea drepturilor divine”	129
76. Ore de rugăciune - Schimbarea la Față pe Tabor.....	129
77. Lunaticul - Ajutorul harului trebuie dobândit ...	131
78. Contribuția Bisericii - Privilegiile Bisericii ...	132
79. Lupta ucenicilor pentru întâietate	133
80. Asemănarea cu pruncii - Mentalitate de copil	135
81. Salvați copiii!	137
82. Exorcistul - Apostolatul laic	139
83. Una din două - Proxima ocazie.....	140
84. Sarea care s-a stricat - Preotul imoral	141
85. Să regăsim ce s-a pierdut.....	142
86. Oaia cea pierdută - Iubirea ideală a păstorului.....	144
87. „Arată-te lumii” - Vanitatea	145
88. Ura lumii - Compromisuri false	146
89. Drumul la Ierusalim - Energia sacrificiului - Frica preotului de moarte	148
90. Mânia ucenicilor - Râvna violentă	149
91. Primele succese ale ucenicilor - Realizările preoților tineri	150
92. Mântuitorul, prin preot, mângâie lumea	151

93. Jugul și sarcina - Jugul fariseic.....	153
94. Blândețea Mântuitorului - Pastorația calmă a preotului	153
95. Samarineanul milostiv - Filantropia creștină	155
96. Iisus și Maria și Marta - Apostolat prin contact personal	156
97. „Cuvântul meu nu este al meu” - Obiectivitatea pe amvon	157
98. Aprecierii lui Iisus - Judecata mulțimii.....	158
99. Femeia adulteră - Iisus ca duhovnic.....	159
100. Lumina lumii - Doi sori în parohie	161
101. Polemica Mântuitorului cu acuzatorii săi - Polemica înțeleaptă.....	163
102. Vindecarea unui orb din naștere - Tactica necredinței - Persecuția convertiților ...	164
103. Sinedriul dușmănos - Influențarea opiniei publice.....	165
104. Iisus, păstorul cel bun - Păstor model	167
105. Păstorul cel rău - Figuri triste de păstori	169
106. „Celelalte oi” - Oile pierdute	170
107. „Doamne, învață-ne să ne rugăm” - Păstorul model în rugăciune	171
108. Prietenul stăruitor - O inscripție la casa parohială.....	172
109. Alungarea demonului - Cămin pe la spovedanie	173

110. Clevetitorii - Campania de ponegrire a Bisericii și a clerului	174
111. Vorbe aspre - A te apăra, îți procură cinste	175
112. După roadă se cunoaște pomul - Dar și preotul.....	176
113. Duhul necurat - Recidivul.....	177
114. Parabola despre cei doi orbi - Duhovnicul preotului	178
115. Preamărirea Fecioarei Maria - Fericirea mamei de preot.....	179
116. Dreptatea fariseică - Blestemul asupra clerului lui Israel	180
117. Demascarea - Secretele preotului.....	182
118. Frica de Dumnezeu și frica de oameni - Sinceritatea apostolică.....	183
119. Curajul mărturisirii - Preoți dezertori	184
120. Cearta pentru moștenire - Abținerea de la afaceri lumești	185
121. Parabola despre omul bogat - Preoți zgârciți	187
122. Idealul vieții de aici și a celei de dincolo - Preotul și mijloacele moderne de trai	188
123. Brâu și făclie - Curățenie și credință	190
124. Slujitorii care veghează - Bătrânețea preotului	191
125. Dregătorul credincios și înțelept - Ce trebuie să facă sau să nu facă un păstor	192
126. Daruri mari, răspundere mare - Un principiu de drept divin.....	193

127. Focul adevărului – Niciun compromis	194
128. Pacea adevărată și cea falsă – Disonanțe inevitabile	195
129. Smochinul neroditor – Inscripție pe mormântul unui preot	197
130. Femeia gărbovă – Suflete apăsate	197
131. Mai marele sinagogii – Birocratism clerical	198
132. Grăuntele de muștar și aluatul	200
133. Ura de moarte împotriva lui Hristos	201
134. Păstor și oaie – Ținta chemării preotești.....	202
135. Omorârea cu pietre – Motivul urii împotriva preoțimii.....	204
136. Argument pentru trimiterea dumnezeiască – Mărturia unei vieți evlavioase a preotului	205
137. Numărul celor aleși – Asprimea pe amvon.....	206
138. Chemarea păgânilor – Misiunea clerului	207
139. Întâietate și smerenie	208
140. Încercarea fariseilor de a-L intimida – Persecuția Bisericii	210
141. Răspunsul lui Irod – Politica pe amvon	210
142. Găina și puii ei – Grija de mamă	212
143. Invitația la masă și săracii	213
144. Parabola, despre cei chemați – Cercetarea Bisericii și necercetarea ei	214
145. Întâi să cumpănești, apoi să începi – Cumințenia pastorală.....	215
146. Parabolele despre drahma și oaia cea pierdută	216

147. Fiul cel rătăcit – Preotul ca tată – ca fiu rătăcit.....	219
148. Doi Domni – În slujba lui Dumnezeu și a oamenilor	220
149. Bogatul nemilostiv și sârmanul Lazăr – Egalitatea eternă.....	221
150. Sminteala – În Biserică și în cler.....	222
151. Mustrare și împăcare frățească – Dușmănia clericală.....	224
152. Rătăcitul – Atitudinea față de dușmanii Bisericii	225
153. Sluga nemiloasă – Duhovnici aspri și blânzi ...	226
154. „Sporește-ne nouă credința” – O rugăciune a preotului	228
155. Stăpân și slugă – Împlinirea datoriei cu devotament	229
156. Betania – Cercetarea familiilor	230
157. Boala lui Lazăr – Un păstor bun față de bolnavi.....	231
158. Prea târziu – „A murit neîmpărtășit”	232
159. Un drum greu – Eroismul preotului	233
160. Moartea lui Lazăr – Preotul în casa plină de tristețe	234
161. Învierea lui Lazăr – Învieri spirituale	236
162. Denunțatorii iudei – Prietenii în care nu poți să te încrezi	237

163. Logica necredinței și a urii - Încătușarea Bisericii	237
164. Cei zece leproși	238
165. Nerecunoștința - O experiență tristă a preotului	239
166. Puterea internă și tăria externă a Bisericii	240
167. Parabola despre judecătorul nedrept - Părtinirea parohienilor bogați	242
168. Fariseul și vameșul - Asemănări și judecați după aparență.....	243
169. Îndemn spre smerenie - Smerenia nu e slăbiciune	244
170. Despre durabilitatea căsătoriei - Urmări strașnice	245
171. Căsătoria preoților.....	247
172. Iubirea Mântuitorului față de copii - Biserica și tineretul.....	248
173. Tânărul bogat - Tânărul și preotul	249
174. Primejdiile bogăției - Să nu te lași orbit	250
175. Răsplata sărăciei - Recunoașterea binelui ...	251
176. Lucrătorii viei	252
177. Misterul neînțeleș - Iubirea crucii	254
178. Salomeea - O cerere nepotrivită din partea unei mame.....	255
179. Orbul din Ierihon - Preot și cerșetor.....	256
180. Mai marele vameșilor din Ierihon - Cei care stau deoparte	257
181. Ungerea Mântuitorului în Betania.....	258

III. INTRAREA ȘI ACTIVITATEA SA ÎN IERUSALIM

182. Intrarea triumfală în Ierusalim.....	265
183. Triumful preotului	265
184. Iisus plânge pentru Ierusalim - Durerea produsă de insucces	267
185. Și căutau să-L omoare	268
186. A doua curățire a templului - Reforme grele	269
187. Credința care mută munții - Minune și rugăciune	270
188. Parabola lucrătorilor răi - Parohii decăzute	271
189. Banul de dajdie - Alunecușul politic	272
190. Contrastul dintre vorbe și fapte - Logica poporului	273
191. Obolul văduvei - Bani de jertfă	274
192. Prozețiți și convertiți - Experiențe pastorale.....	276
193. Grăuntele de grâu - Spiritul de jertfă	276
194. „Părinte, izbăvește-Mă, de ceasul acesta” - Timpul jertfirii.....	278
195. Puterea de atracție a Crucii - A preotului	279
196. Aderenții fricoși - Considerație de natură pastorală.....	280
197. Nu judecați! - Judecați aspre.....	281

198. Dărâmarea templului - Căderea preoțimii și urmările ei.....	282
199. Învățători mincinoși - Erezii moderne.....	283
200. Parabola celor zece fecioare	284
201. Parabola cu talanții - Puteri neîntrebuțate în Biserică.....	285
202. Sluga credincioasă - Munca și răsplata preotului	286
203. Avertismente - Lipsa de prevedere.....	287
204. Judecata din urmă - O spaimă sau o mângâiere pentru preot	288

I ÎNCEPUTUL PROPOVĂDUIRII

1. Botezul lui Iisus – Sfințirea preotului

„Și botezându-se Iisus, îndată a ieșit din apă și iată, cerurile s-au deschis și a văzut Duhul lui Dumnezeu pogorându-se ca un porumbel și venind peste dânsul.”

(Mt. 3, 16; Mc. 1, 9; Lc. 3, 21)

a. Botezul în râul Iordan cu minunatele momente însoțitoare înseamnă introducerea oficială a Domnului nostru Iisus Hristos în viața publică. Ea s-a făcut în modul cel mai solemn: cerul s-a deschis, Duhul Sfânt S-a pogorât asupra Lui în formă văzută și o voce de sus a mărturisit înaintea poporului mirat: „Acesta este Fiul meu cel iubit întru care bine am voit” (Mt. 17, 5).

b. Scena aceasta, pe cât de simplă, pe atât de impresionantă, se repetă cu ocazia hirotonirii preotului. Ce este această hirotonie? În principiu, nu e altceva decât legitimația dumnezeiască pe care primește preotul când își ia asupra sa această sfântă chemare, care constă în reprezentarea lui Hristos și în continuarea operei sale. Prin ea, preotul e introdus sărbătorește în slujba sa, fiind de față întreg poporul. Oare în ziua aceea nu s-a deschis asupra ta cerul? Nu s-a făcut rugăciune atunci, ca să se coboare peste tine darul cel dumnezeiesc, care toate cele neputincioase le tămăduiește și cele lipsite le împlinește?

c. Prin norul de fum de tămâie străbătea cuvântul Tatălui ceresc, care te-a primit în locul Fiului Său,

iar poporul privea adânc impresionat de cele ce se petreceau în fața lui, în acele momente sublime.

Din cer se coboară această înaltă vrednicie. Cât de adânc te-au impresionat acele clipe mărețe? De sus ai primit lumina și harul, din înălțime s-a auzit vocea, care te-a investit cu înalta demnitate de a fi unsul și slujitorul lui Dumnezeu (II Tim. 1, 6). „Nu că de la noi înșine suntem destoinici să cugetăm ceva ca de la noi înșine, ci destoinicia noastră este de la Dumnezeu” (II Cor. 3, 5).

2. În pustie - Mai întâi adună, apoi dăruiește

„Atunci dus a fost Iisus în pustie de Duhul.”
(Mt. 4, 1; Mc. 1, 12; Lc. 4, 1)

1. Din *singurătate* s-a ridicat Moise, Ilie, Înaintemergătorul Ioan; din *singurătate* a pășit în viața publică și Mântuitorul. Din *singurătate* au răsărit luceferii Bisericii creștine: Vasile cel Mare, Atanasie, Ioan Gură de Aur, Sfântul Ioan Damaschinul și mulți alții. Acolo, în liniștea pustiului, departe de zgomotul vieții corupte din societatea greacă și romană, și-au făurit planurile, s-au înarmat cu armele luminii evanghelice, s-au întărit sufletește și, astfel pregătiți, au pășit în mijlocul vieții, gata de luptă și de sacrificiu pentru binele obștesc.

2. Din liniștea școlii teologice pășesc în viața publică preoții Bisericii. Așa a fost în vremurile vechi, așa

trebuie să fie și astăzi. Din sânul liniștit al muntelui țâșnesc izvoarele și pâraiele, care aduc binecuvântare și rodnicie peste câmpiile întinse ale vieții omenești. Întâi trebuie să aduni, ca să ai de unde da și altora.

3. Numai în singurătatea liniștită a meditațiilor religioase poate să se reculeagă preotul și să-și reînnoiască puterile necesare, pentru ca să-și îndeplinească chemarea și să facă față greutăților vieții zilnice. „Și Iisus a fost dus de Duhul în pustie”.

3. Ispitirea - Trei primejdii pentru preot

„Atunci Iisus a fost dus de Duhul în pustie, ca să fie ispitit de diavolul.”
(Mt. 4, 1, Mc. 1, 12 urm., Lc. 4, 1)

Exegeza mai nouă pune în legătură cele trei ispitiri ale Mântuitorului cu chemarea lui mesianică. Ele au fost încercările celui rău, de a abate pe Fiul Omului de pe calea arătată Lui mai înainte de Tatăl. Aceași țintă o au și ispitele și cursele pe care dușmanul binelui le pune apostolului și duhovnicului. Ca și ispitirea Mântuitorului, așa și aceste ispitiri ale preoților sunt de trei feluri.

1. Prima ispitire este *îngrijirea exagerată* de cele trupești. Starea preoțească stă între acele clase sociale, care relativ sunt mai bine situate. E socotit ca un lucru de sine înțeles că preotul trăiește mai ușor ca poporul. De aici și pericolul că mulți se îngrijesc de trup mai mult decât le permite chemarea lor spirituală și vrednicia preoțească. Dar o exagerată

îngrijire de cele trupești împiedică avântul sufletesc. Este necesară o disciplinare a acestor porniri, aducându-și aminte preotul de cuvintele Mântuitorului: „Nu numai cu pâine va trăi omul!”. Soldatul în război trebuie să fie pregătit a răbda foame, sete, a îndura drumuri lungi, ba la semnalul de alarmă trebuie să lase mâncarea și odihna pentru a pune mâna pe armă. Tot așa trebuie să se deprindă și păstorul sufletesc, ca flămând și însetat să-și îndeplinească slujba, când o datorie urgentă îl cheamă.

2. O altă ispitire care amăgește îl pe preot este fuga după onoruri și plăceri deșarte. Poziția preotului în societate este onorabilă și respectată. De aici primejdia pentru preot de a socoti respectul social ca ceva după care el trebuie să alerge în eforturile unei ambiții fără hotar. Un astfel de preot se lasă îmbătat de succese trecătoare sau închipuite. Aceasta îl duce la o prețuire exagerată a puterii sale, care îl determină să întreprindă fapte pentru care sufletul său e prea slab sau îi provoacă dezgust față de chemarea lui, părându-i-se prea neînsemnată. Acest orgoliu îl ridică pe creste înalte, îl face să urce în locuri publice, de unde să fie văzut și să alerge după lucruri neobișnuite, care să-i câștige zgomotoasele aplauze ale marelui public.

3. Preotul mai poate fi ispitit de averi și de pofta după domnie. Râvna nesățioasă după averi, ca și pofta de a stăpâni, e o ispită și astăzi pentru preot. Așa s-a putut întâmpla că ispititorul s-a și apropiat de unii preoți și i-a ridicat pe un munte înalt, ca să le arate împărățiile lumii.

Biserica nu este din lume, dar ea este în lume, și de aici îi pândește pe slujitorii ei primejdia de a

cădea în grijile lumești. Cât rău a adus Bisericii lâcomia unora după averi, după brăie roșii, după scaune vlădicești, folosindu-se de acestea dușmanul binelui, pentru a introduce în cler spiritul trufiei, al poftei de averi, spre pierzarea multor suflete! „De Te vei închina înaintea mea, vor fi toate ale Tale”. Totuși, Providența dumnezeiască a trimis și preoți vrednici, care i-au răspuns energic diavolului astfel: „Lipsește, Satano! Sminteală Îmi ești; că nu cugeți cele ce sunt ale lui Dumnezeu, ci sunt ale oamenilor” (Mt. 16, 23).

4. „Iată mielul lui Dumnezeu”

„A văzut Ioan pe Iisus venind către el și a zis: iată Mielul lui Dumnezeu Cel Care ridică păcatul lumii.”

(In. 1, 29)

Asemănarea cu mielul a întrebuițat-o și Poetul Isaia (53, 7), însă ca nume al Mântuitorului pentru prima dată îl rostește Ioan Înaintemergătorul Lui îi datorează Mântuitorul și acest epitet frumos. Acest cuvânt de aur s-a încetățenit în Biserica lui Dumnezeu și se aude rostindu-se la toate liturgiile și slujbele.

1. „Iată mielul lui Dumnezeu!”. Asemănarea cu mielul înfățișează foarte bine curățenia și caracterul blând al Domnului Iisus Hristos, precum și mântuirea oamenilor prin jertfirea Sa pe cruce.

2. „*Iată mielul lui Dumnezeu!*”, zice Ioan Botezătorul, arătând spre acea figură măreață care, tăcând, pribegea neobservată prin mulțimea de pe țărmurile Iordanului. „Eu botez cu apă; dar în mijlocul vostru Se află Acela pe Care voi nu-L știți” (In 1, 26). Cu un miel nevinovat Îl aseamănă și preotul pe Mântuitorul în cuvintele pe care le rostește când pregătește elementele euharistice, pentru jertfa cea fără de sânge. De veacuri răsună aceste cuvinte în Biserica lui Hristos și fac minuni ca și la râul Iordanului.

3. Cei doi învățăcei au auzit cuvintele, și primind în suflete răsunetul lor, au urmat lui Iisus ca niște tovarăși și ucenici credincioși. „*Iată mielul lui Dumnezeu!*” acesta este strigătul al dreptcredincioșilor creștini, care aleargă spre El cu mâinile rugătoare, căutând și aflând în împărțășirea cu corpul și sângele Lui, mângâiere, fericire, binecuvântare și mântuire.

5. La nuntă – Participarea preotului la petreceri

„*Și au fost chemat și Iisus
și ucenicii Săi la nuntă*”

(In. 2, 2)

1. Misiunea Mântuitorului a fost ca să reînnoiască omenirea în toate referințele ei de viață. El a restabilit concepția ideală despre familie, a consfințit căsătoria ca taină și, ridicând importanța familiei ca

temelie a societății, a sfințit legătura dintre bărbat și femeie. El primește cu bucurie invitația la nuntă și prezența Lui nu strică buna dispoziție a nuntașilor, ba din contră o cinstește. Unde apare El, duce numai bucurie în sufletele celor de față.

2. Așa ar trebui să facă fiecare păstor sufletesc, mai ales că are chemarea să dea tuturor mângâiere, ajutor și binecuvântare. El nu trebuie să ocolească astfel de întruniri cu caracter mai vesel, dar să se poarte în așa fel încât să nu se înjosească pe sine și tagma sa. Și aici să afle calea de mijloc. Vesel, senin să fie preotul, dar totuși, cu demnitate și cu stăpânire de sine. Astfel de ocazii pun la încercare prudența și demnitatea adevăratului preot.

3. Mântuitorul a prefăcut apa în vin. Aceasta nu pot să o facă urmașii Lui. O altă prefacere, însă, le stă în putință. Ei pot să prefacă tonul plin de frivolitate și păcate al sărbătorii într-un ton al bucuriei cu adevărat creștinesc. Bucuria adevărată este o artă și e un mare merit pentru preot dacă și-a cultivat poporul și în direcția aceasta. Pentru a ajunge la această țintă trebuie să premeargă cu exemplul său.

4. Mântuitorul cu multă bunăvoință și generozitate oferă *la cererea mamei sale pentru ospăț șase vase cu vin bun*. Acest gest ne arată, în mod învederat, că nici prin cuvânt, nici prin exemplu, Mântuitorul nu a cerut abstenența generală. Faptul că El, mama Sa și apostolii Săi iau parte la această serbare ne arată că desăvârșirea creștinească și sfințenia personală nu postulează în mod necondiționat abstenența deplină. Desigur că abținerea de bunăvoie este frumoasă și merită multă admirație. Și, în